

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXIX. Vota simplicia in Congregatione Missionis emissa, a nemine
quacumque ex causa, præterquam a Romano Pontifice, aut a Superiore
Generali Congregationis in actu dimissionis tantùm dissolvi posse ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

LXIX.

Vota simplicia in Congregatione Missionis emissa, a nemine, quocumque ex causa, prater quam a Romano Pontifice, aut a Superiore Generali Congregationis in actu dimissionis tantum, dissolvi posse statuitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Pontificis studium erga Congregationem Missionis.

Quo magis uberes, ac salutare in Catholica Ecclesia fructus in dies, benedicente Domino, Congregationem Missionis a S. Vincentio de Paulo Fundatore olim institutam, & æterna cum animarum Christianorum salute latissime propagatam, proferre dignoscimus, eò magis luculentis Apostolicæ auctoritatis providentiæque nostræ studiis eandem complecti volumus, ut majora semper accipiat incrementa.

Alex. VII. approbat C6gregationis institutum, & professionem votorum simplicium, a solo Pont. aut Sup. Gen. dissolven.

§. 1. Aliàs sane fel. rec. Alexander PP. VII. Prædecessor noster, de tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, ad eisdem S. Vincentii Fundatoris in humanis agentis supplicationem, per quosdam suas in simili forma Brevis literas die xxii. mensis Septembris anno MDCLV. expeditas, in perpetuum eandem Congregationem Missionis inceptam, & approbatam, Apostolica auctoritate sua approbavit, & confirmavit, cum emissionem Votorum simplicium Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ, necnon stabilitatis in dicta Congregatione, ad effectum se toto vitæ tempore saluti Pauperum Rusticanorum applicandi, post biennium Probationis faciendæ, in quorum tamen Votorum emissionem nemo interfuit, qui ea acceptet, sive nomine Congregationis, sive nostro & pro tempore existentis Romani Pontificis nomine, & vota sic, ut supra, emissa dissolvere possit solus Romanus Pontifex, necnon & Superior Generalis dictæ Congregationis in actu dimissionis e Congregatione: nemo autem alius, etiam vigore cujuscumque Jubilei, Bullæ Cruciatæ, seu alterius privilegii, & indulti, aut cujuscumque Constitutionis, sive Concessionis nisi in eis facta fuerit specialis mentio horum votorum sic, ut supra, in dicta Congregatione emissorum, dissolvere, aut commutare, vel dispensare possit & valeat; & aliàs prout in dictis literis Alexandri Prædecessoris præfati, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Statuta ambitum prohibentia Clementi IX. exhibita, a Clemente X. confirmatur.

§. 2. Deinde, fel. pariter rec. Clemente PP. IX. eidem Prædecessore nostro, qui quasdam Constitutiones in Comitibus Generalibus dictæ Congregationis pro ejusdem meliori regimine conditas, recognoscendas, examinandasque aliquot Romanæ Curie Prælatis commiserat, viam universæ carnis ingresso, easdem Constitutiones jam recognitas, & examinatas rec. mem. Clementis PP. X. similiter Prædecessor noster per alias suas in pari forma Brevis literas die ii. mensis Junii anno MDCLXX. datas, quarum tenorem pariter præsentibus pro expresso, & inserto haberi volumus, Apostolicæ auctoritatis patrocinio communicavit; inter quas quidem Constitutiones nona in Ordine ita præscribit: *Dignitates Ecclesiasticas absque consensu Conventus generalis acceptare non poterit, (scilicet Superior Generalis), nisi Summus Pontifex id in virtute sanctæ obedientiæ præcipiat.* Quod sanè etiam cautum videtur in Regulis, seu prioribus Constitutionibus Congregationis præfate cap. 3. §. 10. in quo sic habetur: *Quoniam virtus paupertatis solo etiam appetitu inordinato ad bona temporalia potest violari, unusquisque diligenter cavebit, ne hoc malum, etiam quoad beneficia sub specie boni spiritualis ambienda, cor suum invadat; ideoque, ne quidem ad ullum beneficium, aut dignitatem Ecclesiasticam, sub*

quocumque prætextu, aspirabit.

§. 3. Præterea cum aliqui, post antedicta vota in eadem Congregatione emissa, ipsam Congregationem deseruerint, asserentes se dictorum votorum dispensationem, seu commutationem obtinuisse a quibusdam Confessariis, vigore Litterarum Apostolicarum super Jubileo emanatarum, ac prædictos Confessarios potuisse dispensare, seu commutare hujusmodi vota, quia in dictis literis conceditur facultas commutandi vota quæcumque, Castitatis, & Religionis exceptis, ac deinde in fine derogatur contrariis quibuscumque, & in specie Statutis, & Consuetudinibus quorumcumque Ordinum, ac Congregationum, seu Institutuum Regularium, etiam confirmatione Apostolica roboratis, necnon privilegiis, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus concessis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda foret: memoratus Clemens X. Prædecessor per alias pariter suas in simili itidem forma Brevis literas die xxiii. mensis Junii anno MDCLXX. datas, de consilio tunc existentium S. R. E. præfate Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, declaravit, vota prædicta in dicta Congregatione Missionis post illius confirmationem Apostolicam præfate emissa, vel emitenda, ab aliis, quam a pro tempore existente Romano Pontifice, & Superiore Generali eisdem Congregationis, in actu dimissionis ab ipsa Congregatione, licite, & valide non potuerint, nec possint dispensari, commutari, aut aliàs quomodolibet dissolvi vigore cujuscumque Jubilei, Bullæ Cruciatæ, seu alterius Privilegii, Indulti, Constitutionis, sive Concessionis, non facientium expressam dictorum votorum mentionem.

Idem Clemens X. declarat, facultates a S. Sede in Jubileis, aliis, que Indultis concessas, non extendi ad dd. Votorum dispensationem.

§. 4. Quoniam autem, sicut accepimus, ex Presbyteris, qui in eadem Congregationem admitti ac probati, antedicta vota emierunt, & in doctrinarum, bonarumque artium studiis, non sine magno eisdem Congregationis dispendio, instituti, per non breve temporis spatium commorati fuerunt, regularis observantiæ pertæsis, ut ex ipsa Congregatione egrediantur, alii quidem varias inhumilitatis causas obtendunt, alii vero Beneficia Ecclesiastica in Cathedralibus, Collegiatis, aliisque Ecclesiis personalem residentiam requiruntia omnimodis artibus sibi conferenda procurant, alii etiam ad Ecclesias, quibus pastoralis animarum cura adnexa est, obtinendas concurrunt, ac deinde votorum emissorum dispensationem, præmissorum obtentu, extorquent. Quæ certè in hujusmodi votis, ac præsertim stabilitatis, dispensandi facultas, aliàs ferè inaudita, in causa est, ut, quamplurimis in Galliis, Italia, & Polonia ex eadem Congregatione nuper egressis, incitamento fit & exemplo aliis, quo omnem aditum egrediendi sibi aperire studiosè meditentur, & interea Congregationis præfate munera negligentius obeantur, ac propterea incrementum, quod eidem Congregationi Deus dare cepit, sensim disperdatur: Hinc est, quod Nos, qui Congregationem præfate semper plurimi fecimus, & quanto Clericis in sortem Domini vocatis ad vocationis suæ munera ritè sanctèque adimplenda adjumento fit, novimus, salutare aliquod remedium hac in parte adhibere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ auctoritatis plenitudine, tenore præsentium, non solum omnia, & singula in Constitutionibus, & Regulis eisdem Congregationis, ut præmittitur, contenta, & de novo statuta, ac ab Apostolica hac Sancta Sede iterum atque iterum approbata, & confirmata, iterum, quatenus opus sit, de novo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis perpetuæ Apostolicæ firmitatis robur adjicimus;

Causa obediendi, aut expiscari solite ad errorum quendas dispensationes.

Pontifex re-latas Constitutiones confirmat, & innovat.

verum.

1742.
Adimit qui-
buslibet fa-
cultatem di-
spensandi
quoad præ-
dicta vota,
ex quacum-
que causa.

Eamque re-
servat Rom.
Pontifici, aut
Super. Ge-
nerali tan-
tum in actu
dimissionis.

Collationes
Beneficiorum
curat, aut
refid. Mis-
sionariis fa-
ctas, & fa-
ciendas an-
nullat.

Clausula de
perpetua Li-
terarum fir-
mitate.

Derogatio-
nes.

Exemplori
auctoritas.

Dat. die 18.
Dec. 1742.

verum etiam quamcumque in dispensando pro votis huiusmodi, ac præsertim voto stabilitatis, facultatem, tum ordinariis Nostris & Apostolicæ Sedis præfate pro tempore ubicumque existentibus Nuntiis, & Legatis, tum omnibus, & singulis Congregationibus Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, quavis auctoritate, privilegiis, & indultis, quibus omnibus, quoad hanc partem, motu, scientia, potestate, ac tenore paribus derogamus, quomodolibet competentem, & respectivè attributam, omnino inhibemus, & inhibitam esse volumus, ac declaramus; ita ut quælibet dispensatio pro votis supradictis, ac præsertim stabilitatis, cuiuslibet Presbytero, seu Clerico, vel Laico dictæ Congregationis, ob quamcumque causam, a quibusvis, etiam speciali mentione dignis, (dummodo non fuerit concessa per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem Successorem nostrum, sive per modernum pariter, & pro tempore existentem Superiorem Generalem ejusdem Congregationis in actu dimissionis tantum, juxta præfatas Constitutiones), quomodolibet concessa, & quælibet cujuscumque Beneficii Ecclesiastici personalem residentiam requirerentis, vel animarum curam extra dictam duntaxat Congregationem unitam habentis, collatio, cuiuslibet ex Presbyteris, & Clericis præfatis quomodolibet facta, & capta etiam possessio, irrita, & nulla sint, ac nullius roboris, & momenti habeantur, perinde ac si minime concessa, facta & capta fuisset, ac propterea nemini, ad quem spectat, & pro tempore quodcumque in futurum spectabit, suffragentur.

§. 5. Decernentes easdem præfatas literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quod spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè, inviolabiliter observari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfate Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Apostolicæ Sedis prædictæ Nuntios, ac quosvis alios quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii Generalis dictæ Congregationis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Superioris Generalis Congregationis præfate munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.
D. Cardinalis Passioneus.

Consecratio Hieronymi de Bock in Pseudo-Episcopum Harlemensem damnatur, & excommunicationis, ac suspensionis sententia in ipsum pronuntiatur.

Dilectis Filiis, Universis Catholicis in Fœderato Belgio commorantibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

OBSURDESCIT quotidie magis infandum Schisma, paucorum perfidia apud vos constatum; nec desinit in præceptis ruere, ac novis in dies sceleribus irritare amantissimi Patris animi, sibi que a bonis omnibus ludibria cumulare.

§. 1. Cognovimus enim Petrum Joannem Meyndarts, sanctissimum ejusdem Schismatis Caput, ausum fuisse reficere illatum Catholicæ Ecclesiæ tam dira perduellionis vulnus, illegitimo Ritu, & fucatis Cæremoniis consecrato in Harlemensem Pseudo-Episcopum Hieronymo de Bock, ejus simiolo, parique inverecunda fronte, ac protervitate.

§. 2. Detestamur utique indignum facinus, dolemusque, nullum ab iis, eorumque Sectarioribus fieri furendi finem. Non tamen adhuc exuimus paternam misericordiam, ac veluti mater, confecta incredibili mœrore super infanientem filium, pietate potius, quam iracundia percellimur. Sed quid ultra ad eos revocandos fieri potest, quod non perfecimus? Clamavimus, viam, quam insisterent, ad interitum ducere, nec audierunt. Exprobravimus fractam, quam promiserant Domino, fidem, negatamque Romanæ Sedi obedientiam; & continuerunt aures suas, ne conscientia latrante se respicerent, ad sanamque mentem redirent. Flagellum denique distinximus Ecclesiasticæ severitatis; & occalescunt, parvique pendere videntur acceptas plagas, quasi se non attingant, probè tectos lorica durissima contumacia, pudendæque perduellionis. Igitur cum Ecclesiam, ejusque Supremum Pastorem non amplius audiunt, id solum superest, ut è Christi Domini Oraculo habeantur veluti Ethnicus, & Publicanus, extorres Catholico Grege; utque se jactent, quantum lubet, in ea Satana Ecclesia, quam sibi statuerunt, nec amplius gloriantur ad veram Ecclesiam se pertinere, unde penitus exelusi, dejecti, depulsi sunt. Nos utique, in magno de illorum pertinacia dolore, lætamur saltem, ita denique hanc jamdiu male olentem reprobiorum apud vos hominum sentinam exhaustam, ipsorum discessu, censei posse, atque adeo minus ab eadem metuendum esse. Utinam verò & Catholicorum nomen, quod hæcenus retinere conantur, jam tandem deponerent. Sic enim prorsus abiceremus sollicitudinem, ne simplicibus, incuriosis, aut malè, quid illic veneni lateat, instructis, imponant, Catholici nominis usurpatione, Sacraque Hierarchiæ falsò ab ipsis suppletæ similitudine.

§. 3. Nos quidem, quantum tenuitati nostræ licuit, in huiusmodi eventum jamdudum Apostolico Ministerio Nostro sedulo defuncti sumus, nefariamque Joannis Petri Meyndarts ad Ultrajectensem Ecclesiam electionem, irritam, illegitimam, ac sacrilegam declaravimus, & quicquid ex illo, futilem commentitii Archiepiscopatus auctoritatem exercente, prodiisset, aut proditurum foret, nullum pariter irritamque pronuntiavimus. Deinceps eadem nota, parique infamia, censurisque inuissimis prænunciati

1742.

LXX.

Exordium.

Refertur
Consecratio
Pseudo-Epi-
scopi Harle-
mensis.Quam Pon-
tiffex dete-
statur.Electiones
Consecran-
tis, & Con-
secrati pul-
sæ; censuræ
in utrumque
prolatæ.